

Ostergötland
Folkmunns s. b.
Kinstad s.

Upprätta av en avseende
1512
LUDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Fran min hembygd, Kinstad socken, har jag nagra min-
nen från min barndom och fäster utgåvan
Inämda socken finns en backe, benämnd Hjällebacken,
(historiska spårhistorier) har jag hört berättas af nu levande
personer (fran denna backe)

Några bravårdiga personer hade der åtst fram en natt
de mötte så en Litprocesion de stannade och frigaderem
den döde var. Det snarades doft: "Präster Jurenius."

Ej långt efter dog prästen J. och fädes samma väg fram
till kyrkogården. Härare skulle en Dalkulla där föri
många år sedan ^{ha} mördat sitt barn och grävt ned det
under en entbuske. Det fanns dock som sett henne i ^{sitt} ^{hus}
kyrka grållor sittit där på en sten och sagt öfver sitt
plat. En dräng från Bogästgivaregård i samma socken
hade der en grått mött en häna dragande ett ^{och} ^{här} halm
i nos efter sig. Si made hon en natt, han var vte och
styrsade i gästgivaregård i samma backe. mötte
en Hattmansell. detta häntes nu på 1840 talet, det
var då ej ^{det var} vanligt att före fruntimmer kläda i
hatt. han var klädd i skivande sidenklädering
och med en Halskedja af guld och lysande
stenar. En prospektör från L.bergsgård samt huvudaren i
socknen körde bygden till en god vin. Prämatten skulle
de åka igenom af ranmda backe. Här de så
kammit i backen, blef vagnen så tung för hästen
att dra (att det var med stor möda, kom dockade
med). Men när de så komma miti föri kyrkogården,
släppte det efter och så pass, att Gubbarna mäster
höll på att ramla afner ståmmen på vagnen. —
Ettan frände även här, men det släpats med timmer-
stockar i samma backe. Den ligger nu i dess nära
en Godtcomplastakat släpanet med ståckarna
skulle förebada byggandet av denamma.

På Å-k ägar i Kjänsöda söder flano på 1870-talet
en knektkustur, som kunde ~~trava~~^{och} de gamla hade
start färtrumore för henne. Ott bröt upp tråsket till
Sädug ådern och lägga ned ett tycke stib samt 3 tle
solfrar var ett mycket bra medel för att få tur med
kreaturen. För en ko, som hade svårt att halvra, var
det mycket nyttigt att hänga ett par byxor över halvren
på hon. En häst som hade s.k. rev brukade han
ge tre barnlås i en brödbit. Hade man otur med
smagrisar, skulle man hugga hufvudet av en
och lägga det under en jordfast sten^{på}. Hade de
äppriga få lefva. Gick det långsamt att härra
smår, skulle man söka få ut blodet på nigan
i slägten. Hörn skulle då som i missdag ge nä
gan släktning en stöt för näsan, sen skulle det
gå som af sig selv, att härra små. Ott få bort
s.k. storteg ^{med hand i ögonlocket} var man också skräckig till. Han tog
då en stol, som fattades ett ben i. Hålet sattes
mitt för ägat varvid han sade under det han red
på stolen: "Jag harar och jag harar" den med
storteget eller det andas ägat skulle då siga:
"Vad harar du efter?" Jag harar bort ett storteg"
sade gunnan, och så spätsände han ett tag efter
detta uppregades & gänger

Vid B. gästgivargård företrädesfullt antexterstint
 hette han. Han gick förbi kyrkagården en grått.
 När han kom mitt för Litteraten kom den ut en
 snarhållad man ^{vart} jämstället var som af vitt bläckat
 papper, likvadant hans styckbröst. Han blev så
 skrämd att han blev attackeras förbi en lång tid
 efter. Här sätta göra firne ännu i dag en spå
 påle. Den såg min mader en gång, när han var
 han en person som fick spå. Han upptäckte omyg-
 liga gut, men han skulle också ha 40 par spå.
^{Min mader} Han sätter ^{och kom aldrig igen} derifrån vid de första slagen han
 fick iking, pålen växer aldrig något gräs
 om ^{ing}

Fimurarna ansågs första i förfindelse
 med hundturken som de kallades. På åren min
 härads allmänning skulle ^{skall} få många av sen - en
 gumma går bort sig ^{och kom aldrig igen} som det hoddes men kom kans
 aldrig mer. Ömellertid trädde det af åtskilliga
 att fimurarna fått tag i henne för att sticka
 till hundturkens. Följande samtal kom till släna
 emellan en Master till mig och en gumman som
 de der redi gården. Gumman sade bestämt
^{till min mader} att det var hundturken som genom Fimurar-
 na fått tag i den ^{och komma} till Master sade, da
 det är inte möjligt. Ked skulle hundturken med
 gumman till ^{och} "Jeh, känd mansell" svarade han,
 "Gumman var så gack fet sa"

Någon gång på 1840 talet kom en gråväll till Björn
 Gästgivaregård en vandrande målare gesäll han gick
 in på krogen köpte sig ett större brännvin kom der
 att bli i sällskap med en annan vandringsman
 som hette Schultz från yrke ^{vant uppe} han jag glömde
 hamna till den så kallade fiskarebacken i närläxten
 av Nöckelhn, satte de sig der för att smaka på
 bänkveten der blev emellertid målaregesällen misshandlad
 af S. ^{wilhelm} på matten, han skulle ha sett att han hade
 ej så litet penningar på sig, när han var inne på
 krogen ^{och} dessa ville Schultz åt. En ryntopojke från
 B. äkte förbi der ^{under} på matten och hade stor mod
 att få fram hästen. Schultz ransakades senare vid
 B. der det hölls ting på den tiden. Förhärde och
 blev dämd att halshuggas. Min moder talade
 om detta som något särdeles hemligt. Han sag
 mästerman med hickantig matt och en lång
 skjortack. S. skulle ha vin och mat det kasta
 som kunde skaffas. Sen bar det af till Borgsmänn
 ej långt från Norrtälje, der skulle ^{mon} ^{och} affärtas
 En massa af folk som blaade spetsgärd, många
 nyfikna hade skrumpit ^{och} tråden der anläggning, men
 man ^{och} kan fått flerna där ^{och} räddas ur intåde och falla i bäcken
^{Norrtälje} ^{och} fastän jag formulerat att hufvudet ^{skildes ej} från
 kroppen i första huggen, utom det miste bli ännu
 etc. ^{och} han men min moder och andra personer berättal
 (Jag har ^{och} skrivit ^{för mig} en fullständig sanning att jag har
 det berättas af min moder samt andra personer och
 ej ändrat det på något vis. men aldrig sagt att jag har
 jag ej kunnat stilisera det som sig sås. Helt skulle
 jag ej velat nämna platserna men det kanske ej
 många mer behöver veta det addressen är)

Fru Lisen Jansson.

(Käll det jag skrivit ej är af värde
 ber jag om ursäkt att jag bevarat
 med det)

Boo.

Wardsberg